

Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 11.05.1993, sp. zn. 10 Co 173/93, ECLI:CZ:KSPH:1993:10.CO.173.1993.1

Číslo: 12/1994

Právní věta: Zpětvzetí žaloby v občanském soudním řízení je třeba považovat za podání týkající se věci samé (ve smyslu ustanovení § 16 odst.1 písm c/ vyhlášky č.270/1990 Sb.) a proto se za ně přiznává náhrada nákladů řízení (za splnění předpokladů uvedených v ustanovení § 146 odst.2 o.s.ř.) ohledně odměny advokáta za jeden úkon.

Soud: Krajský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 11.05.1993

Spisová značka: 10 Co 173/93

Číslo rozhodnutí: 12

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Náklady řízení, Zpětvzetí návrhu, Zpětvzetí žaloby

Předpisy: 99/1963 Sb. § 146 odst. 2 270/1990 Sb. § 16 odst. 1 písm. c)

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 12

Zpětvzetí žaloby v občanském soudním řízení je třeba považovat za podání týkající se věci samé (ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. c/ vyhlášky č. 270/1990 Sb.) a proto se za ně přiznává náhrada nákladů řízení (za splnění předpokladů uvedených v ustanovení § 146 odst. 2 o. s. ř.) ohledně odměny advokáta za jeden úkon.

(Usnesení Krajského soudu v Praze z 11. 5. 1993, [10 Co 173/93](#))

Usnesením Okresního soudu v Příbrami, kterým bylo řízení zastaveno v důsledku zpětvzetí žaloby a žalovaná Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti ČR byla zavázána zaplatit žalobcům na nákladech řízení 3396 Kč, podali odvolání jak žalobci, tak i žalovaný.

Žalobci v odvolání uváděli, že i pokud se ztotožní s výší odměny za jeden úkon ve věci, jak ji stanovil soud prvního stupně, pak má každý ze žalobců právo na náhradu odměny advokáta za jeden úkon a společně pak na náhradu 1 režijního paušálu ve výši 30 Kč. Nárok na náhradu za toto zastoupení mají žalobci podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 270/1990 Sb., protože žalovaný nevyřídil žádost žalobců o předběžné projednání nároku (§ 9 zákona č. 58/1969 Sb.) ve lhůtě 6 měsíců od podání návrhu. Žalobci navrhli, aby usnesení soudu prvního stupně bylo změněno tak, že

se jim na náhradě nákladů řízení přiznává částka 4434 Kč.

Žalovaný se odvoláním dožadoval, aby žalobcům nebyla přiznána náhrada nákladů řízení v rozsahu 1 úkonu, a to za zpětvzetí návrhu. Zpětvzetí návrhu je třeba považovat za úkon procesní, nikoli za podání týkající se věci samé ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 270/1990 Sb. Proto tento úkon při vyčíslení náhrady nákladů řízení neměl vzít soud prvního stupně v úvahu. Žalovaný proto navrhl, aby usnesení soudu prvního stupně bylo změněno tak, že se žalobcům přiznává náhrada nákladů v rozsahu 2388 Kč.

Krajský soud v Praze svým usnesením neshledal odvolání jak žalobců, tak i žalovaného důvodným a rozhodl také, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně nepochybil, když přiznal žalobcům v náhradě nákladů řízení také úřadu odměny za úkon zpětvzetí žaloby. Zpětvzetí návrhu na zahájení řízení je zařazeno v části třetí hlavy první občanského soudního řádu (viz jeho znění vyhlášené pod č. 501/1992 Sb.), a to v oddílu, jímž jsou vymezeny úkony účastníků ve věci samé. Právním následkem zpětvzetí návrhu je pak zastavení řízení ve věci samé (§ 96 odst. 1 o. s. ř.). Proto je nutno zpětvzetí návrhu na zahájení řízení zařadit pod písemné podání týkající se věci samé ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 270/1990 Sb.

Soud prvního stupně správně vypočetl náklady řízení žalobců v rozsahu ze dvou hlavních úkonů po 630 Kč (každý ze žalobců uplatňoval částku 31123 Kč) a za dva hlavní úkony s 20 % krácením, tj: u každého z navrhovatelů dvakrát po 504 Kč. Omylem však přiznal soud prvního stupně pětkrát režijní paušál po 30 Kč, ač měl přiznat jen čtyřikrát tento režijní paušál po 30 Kč. Proto odvolací soud změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že výši nákladů stanovil částkou 3366 Kč, a v dalším výroku o nákladech řízení usnesení soudu prvního stupně potvrdil (§ 219 o. s. ř., § 220 odst. 1 o. s. ř.).

O nákladech odvolacího řízení rozhodoval odvolací soud podle ustanovení § 142 odst. 2 o. s. ř. za použití ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř., když jak žalobci, tak i žalovaný měli přibližně stejný neúspěch v odvolacím řízení.